

[Hartvig Frisch.]

laves om til denne Fabel om, at der er andre, der har fortrædiget dette Parti, hvilket er urigtigt.

Jeg vil saa gøre en enkelt Bemærkning over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som dels paa egne Vegne, dels med et Citat af det ærede Medlem Hr. Pürschel, for jeg ved ikke hvilken Gang, gik ind som Garant for de frivillige Korps. Jeg har sagt det ved tidligere Lejlighed, at det jo altid vil være en Smule mindre betryggende, naar det er en Mand som det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis Udtalelser om den Slags Spørgsmaal vi kender fra andre Lejligheder, der træder frem og garanterer. Og efter det, som foregik med Hensyn til Carsten Rafts Cirkulære, er det i endnu mindre Grad betryggende, for man kan nu ikke undlade at sige til sig selv, at Det konservative Folkeparti og de Konservative havde, efter at dette Cirkulære var udsendt, en rig Lejlighed til virkelig at vise, at det var deres Alvor. Nu ved jeg godt, at der udsendtes forskellige Erklæringer, men samtidig opstillede man Carsten Raft som Folketingskandidat, og man kan vel ikke paa nogen tydeligere Maade over for os alle vise, hvad disse Erklæringer er værd. Man har ved denne Opstilling fuldkommen sagt god for den Mand, man ganske vist vilde se at tage lidt Afstand fra, da han havde gjort en Dumhed. Det kan derfor ikke undre de konservative Politikere, naar deres politiske Handlinger ved Opstillingen til Valget er, som de er, og en saadan Godkendelse foreligger, at vi saa ikke kan tage meget Hensyn til de Erklæringer, idet vi maa erkende, at den Lejlighed, Det konservative Folkeparti havde til at vise, hvad det mente, ikke blev brugt eller blev brugt saadan, at vi andre blev klar over, at Meningen var en helt anden end Ordene.

Med Hensyn til dette Spørgsmaal vedrørende de frivillige Korps, som jeg tillægger meget stor Vigtighed, ikke mindst i Forbindelse med Spørgsmaalet om Befolkningens Stilling til den danske Hærmagt, vil jeg gerne sige, at den megen Tale, der føres om, at der ikke drives politisk Agitation i Korpsene, er efter min Mening ganske tom. Hvorfor skulde der drives politisk Agitation, naar Korpset er organiseret, er rekruteret inden for bestemte politiske Kredse? Hvad har de saa at gaa indbyrdes og drive politisk Agitation om eller for? Nej, det maa være Rekruteringen af disse Korps, der for Befolkningen er afgørende, og jeg vil ærligt udtale, at jeg

vil ikke kunne forstaa Venstrepartiets Stilling, saafremt Partiet stadig holder sig tilbage fra sammen med os andre at faa gjort Ende paa denne ganske urimelige Eksistens af private politiske Korps her i Landet, naar de efter det, der ved disse Lejligheder er ganske notorisk, er blevet klar over, at disse Korps er politiske Korps, og at de for den overvejende Del er rekruteret af et bestemt politisk Parti. Jeg kan godt se, at der har været et Tidspunkt, navnlig før den Hærordning, der ophævede Stillingsvæsenet — jeg tænker paa den Tid, da Stillingsvæsenet eksisterede, og paa Tiden endnu længere tilbage, paa en Tid, da det kun var Bønderne, der havde Værnepligt —, da Ordningen med frivillige Korps var ogsaa militært forstaaelig, og da gjorde de Mennesker, der meldte sig, noget, der kunde kaldes noget i Retning af en patriotisk Gerning. Men under Forhold, hvor dette er fuldkommen ændret, hvor vi end ikke har Stillingsvæsenet tilbage, er den egentlige Baggrund for frivillige Korps i dette Land forsvundet; saa bliver der tilbage, at det er politiske Korps, som af Befolkningen maa føles som en Trusel mod Ligeligheden i dette Land.

Jeg vil gerne til Slut fremsætte nogle Bemærkninger til de ærede kommunistiske Medlemmer. Det er min Opfattelse, at det, der præger al den Tale, der føres fra det kommunistiske Parti, er en kommunistisk Ideologi, som ganske goldt er fornaglet fast til Aaret 1917 og til den bestemte Situation, der forelaa i Rusland i dette Aar, da Bolsjevikkerne i Oktober—November erobrede Magten. Man har fornaglet sig fast i den Situation og lægger alle de Ord, hvormed man vil gøre Indtryk paa sine Medmennesker, paa den Linie, at man over for ethvert Land og enhver Arbejderbevægelse stiller Krav om, at de nøjagtigt skal følge den bestemte Fremgangsmaade, som Lenin og Trotzky og de andre Bolsjevikker fulgte i 1917. Det bevirker, at al den Kritik, som Kommunisterne øver, og alle de Bemærkninger, de fremsætter, bliver ganske uden Forbindelse med Virkeligheden. Man ser i det ene Land efter det andet, hvor Ulykkerne sker og Arbejderbevægelsen bliver brudt ned, at Kommunisterne gentager ganske det samme, fordi deres Ideologi er fuldkommen ankrat fast til det Punkt. Det har tillige den Virkning, da de staa fuldkommen fjernt fra al politisk Magtudøvelse, at de ved Siden af den Ideologi, som de gør gældende, denne Agitation, som bliver til Fraser, udadtil over for Arbejder-